

TWEEDE ADVIES INZAKE HET INWENDIG REGLEMENT I.B.R.

De Hoge Raad heeft zijn akkoord betuigd met alle opmerkingen die op zijn eerste advies van 30.10.1986 waren gemaakt door het Instituut van de Bedrijfsrevisoren in zijn brief van 10.02.1987, behalve voor de onderstaande artikelen van het Inwendig Reglement waarvoor de Hoge Raad ofwel zijn bezwaren handhaaft en eventueel opnieuw argumenteert, ofwel nieuwe opmerkingen aanvoert :

Art. 4. : De Raad dringt aan dat het Instituut eveneens een lijst zou opstellen van de stagiairs, die door het publiek kan geraadpleegd worden. Dit is niet alleen gerechtvaardigd vanuit de rechtmatige eis tot cliëntenvorming bij de stagiairs-bedrijfsrevisoren, maar ook en vooral om iedere betwisting over het statuut van de medewerkers van de bedrijfsrevisoren uit te sluiten. Zonder een voor het publiek beschikbare lijst kan de cliënt van de bedrijfsrevisor zich niet op een eenvoudige manier vergewissen van het statuut van zijn medewerkers en met name niet oordelen over de vraag of die medewerkers als stagiairs gebonden zijn door de deontologie van de bedrijfsrevisoren.

Art. 5. : Voor de duidelijkheid wenst de Hoge Raad te stellen dat de bedrijfsrevisor zijn lidmaatschap van het Instituut moet kunnen beëindigen wanneer al zijn opdrachten zijn voltooid of wanneer zijn opdrachten aan andere revisoren werden opgedragen. Wanneer die voorwaarden zijn vervuld, moet de aanvraag

tot ontslag altijd aanvaard worden. Hierbij dient te worden aangestipt dat zoals bij andere vrije beroepen het Instituut deontologisch kan optreden voor fouten, begaan in de uitoefening van het beroep ook wanneer de betrokkene reeds zijn ontslag heeft genomen als lid van het Instituut.

Art. 9. : De Hoge Raad dringt aan op het behoud van de datum van verzending als het uitgangspunt voor het berekenen van de termijn voor het verzenden van volmachten. Deze datum staat onbetwistbaar vast, terwijl de datum van aankomst van de volmacht op het Instituut niet met zekerheid kan worden vastgesteld. Indien 5 dagen te weinig wordt geacht als termijn stelt de Raad desgevallend voor 7 dagen te nemen.

Art. 10. : Ten einde te vermijden dat de datum van de algemene vergadering op paaszaterdag valt, stelt de Hoge Raad als datum van de jaarlijkse vergadering voor, een zaterdag in de tweede helft van de maand april.

Art. 13. : De termijn van de oproeping tot de buitengewone algemene vergadering zou moeten worden verlengd in functie van de termijn toegelaten voor het indienen van volmachten (art. 9). Wanneer de termijn voor het verzenden van volmachten op 5 dagen wordt gesteld zou de termijn van oproeping minstens 10 dagen, wanneer de termijn voor de verzending van volmachten op 7 dagen wordt gesteld, zou de oproepingstermijn 14 dagen moeten bedragen.

Art. 13. ev. : N.a.v. de bespreking van de procedure voor de algemene vergadering heeft de Hoge Raad zich de vraag gesteld of er geen quorum van aanwezigheid en van meerderheid zou moeten

3.

worden vastgesteld, zeker wanneer het zou gaan over belangrijke beslissingen zoals verkiezingen en eventuele wijzigingen aan de organieke reglementen van het Instituut. In dat geval dient ook de mogelijkheid van een tweede vergadering zonder quorum te worden voorzien.

Wat de stemmingsprocedure betreft dient te worden bepaald dat verkiezingen steeds op een geschreven stembiljet dienen plaats te vinden en dat ingeval van twijfel van de uitslag van andere stemmingen bij handopsteking, ieder lid van de algemene vergadering een stemming met een geschreven stembiljet kan vragen.

Art. 19/7° : De Hoge Raad gaat akkoord met de bevoegdheid van de Raad van het Instituut om de stagiairs toe te laten, mits het hier gaat om een zuiver formele beslissing die inhoudelijk volledig wordt voorbereid door de stagecommissie.

Art. 19/8° : Het standpunt van het I.B.R. is niet heel duidelijk. De Hoge Raad handhaaft zijn standpunt dat de toegang tot, en de deelname aan de examensgratis moet blijven.

Art. 19/11° : De Hoge Raad gaat akkoord met de bevoegdheid van de Raad van het Instituut om een tuchtzaak aanhangig te maken bij de tuchtcommissie, op voorwaarde dat dit automatisch gebeurt zonder enige inhoudelijke tussenkomst van de Raad van het Instituut.

./..

Art. 35. : De Hoge Raad kant zich andermaal tegen de algemene verplichting om alle jurisprudentiële uitspraken met betrekking tot de uitoefening van het beroep van bedrijfsrevisor kenbaar te maken aan het Instituut. Deze verplichting is te algemeen en te vaag. Zij kan zich enkel uitstrekken tot die procedures waarin (1) de bedrijfsrevisor partij is, (2) die betrekking hebben op zijn beroep en (3) waarin hij veroordeeld wordt.